

Leidse Geologische Vereniging

Abactaat: De Rougemont Nes 3
1862 AB Bergen NH – Nederland
T: + 31 6 5424 5124

E: bert.schuchmann@ziggo.nl

W: www.lgvweb.nl

Banknr. NL68 ABNA 0566420457 *tnv Leidse Geol.Ver.*

Bergen NH, 29 April 2020

BESTUURSBERICHT

Beste LGV leden waar ook ter wereld!

Graag wil het LGV bestuur in deze bijzondere tijd waarin allerlei activiteiten zijn opgeschort iets van zich laten horen. Onze laatste activiteit was de LGV dies op zaterdag 8 februari. Een succesvolle bijeenkomst met zeer boeiende voordrachten van Jan Smit c.s. over verschillende aspecten van de catastrofale meteorietinslag op de K/T-grens. Toch wrang dat we als geologen een dag zaten te likkenbaarden bij het aanhoren van verhalen over mass extinctions terwijl we vier weken later midden in wereldwijde pandemie zouden zitten.

Wij zijn als bestuur ervan bewust dat het merendeel van onze leden qua leeftijd tot de corona risicogroep behoort, hetgeen betekent dat velen van u voorlopig niet meer kinderen en kleinkinderen kunnen ontmoeten. Ook het bezoeken van musea en exposities zijn niet meer mogelijk en ook de natuur intrekken en reizen, altijd al belangrijke activiteiten van geologen, zijn zeer aan banden gelegd. Ook onze eigen mei excursie die onder de naam "Van mijnbouw tot wijnbouw" o.l.v. Evert van der Graaff naar Zuid-Limburg zou gaan, is uitgesteld. Het is nog maar te bezien of de excursie laat in september door kan gaan. Wij houden u op de hoogte. In de tussentijd wensen wij u veel sterkte met het volhouden van de beperkingen die voor u gelden.

Onze abactis heeft u onlangs bericht dat ook de LGV een corona slachtoffer heeft te betreuren. Op 3 april overleed op 82 jarige leeftijd Drs. Hans Prade die in 1955 vanuit Suriname was aangekomen in Leiden om geologie te studeren. Ik heb Hans Prade één keer ontmoet: in de tachtiger jaren stond er bij de LGV diës een zwarte Mercedes met CD nummerbord voor het Instituut aan de Garenmarkt. Hans had het gebracht tot ambassadeur van Suriname in Den Haag en bezocht de dies. Wanneer gereed, zal onze abactis u het levensbericht van Hans Prade toezenden.

Nu u noodgedwongen thuis verblijft is het misschien nuttig u nogmaals te wijzen op de LGV website. Recentelijk zijn daar door webmaster Pauline van der Sluijs een groot aantal leuke foto's uit de LGV geschiedenis toegevoegd. Abactis Bert Schuchmann heeft het totale LGV fotoarchief doorgewerkt en de beste negatieven gescand. Een ware Sisyphus arbeid, die ertoe heeft geleid dat de geschiedenis van de LGV vanaf 1933 nu ontsloten is en in te zien op de LGV website.

Ik heb mijn medebestuurleden gevraagd met een positieve overpeinzing over deze coronatijd bij te dragen aan deze nieuwsbrief. Hieronder hun bijdragen. Dat de bijdrage van Josje niet zo positief was, laat zien dat er toch grote verschillen zijn hoe de overheidsmaatregelen uitpakken in de verschillende landen.

Wat gedachten over corona (Abactis Bert Schuchmann)

Hierbij wat gedachten van mijn kant.

Het is wat het is. Corona is zeker geen blessing, maar de impact op mijn gepensioneerde bestaan is beperkt. Als er geen korting komt op het pensioen per 2021, en mijn naasten en ik overleven de pandemie, dan is het snel vergeten. Wat er elders in de wereld gebeurt interesseert mij en raakt mij, maar het gaat dan toch vooral

om anderen, en op afstand. De idee dat de wereld goedaardig is omhels ik graag, maar in feite is dat betrekkelijk. De wereld is neutraal waar het menselijk lot en leed aangaat. Over de keerzijde van goedheid is elke dag in de krant te lezen.

Wat gedachten over corona.

Even geen vriendenbezoek, dagtrips, concerten, musea bezoek, of uit eten. Ik vind het prima.

Even geen reizen (ik zou vandaag in Zuid Engeland zijn, jammer maar toch). Ik vind het prima.

Even geen knuffels en 3 zoenen op de wang bij familie, vrienden en soms kennissen; een vreemde NLD gewoonte. Ik vind het prima.

Even geen toeristenstroom in het dorp en de nabije natuur. Het is hier geen Amsterdam, maar toch wel een stuk rustiger. Ik vind het prima.

Mensen lopen met een boog om mij (elkaar) heen. Behoudens een enkele uitzondering; ik vind het prima.

Weken achtereen vrouwlief die thuiswerkt; 't is wennen, maar geeft veel quality time omdat er geen woon-werkverkeer is. Ik vind dit prima.

Wél thuis uit eten door restaurants te laten bezorgen. Ik vind het prima.

Wél nog vergaderen, cursussen, etc. allemaal online (via Zoom). Ik vind het prima.

Plannen maken (cursusprogramma volgend jaar) die niet gebaseerd zijn op bijeenkomsten, maar uitsluitend op online Zoomgebruik. Dit biedt mogelijkheden voor docenten en cursisten op afstand van Amsterdam, en zelfs vanuit het buitenland. Nieuwe realiteit. Ik vind het prima.

Verder doe ik wat ik altijd deed; corona heeft relatief weinig impact. Dit alles tegen de achtergrond van een potentieel dodelijke ziekte; het is prettig om uiteindelijk te kunnen zeggen dat je dit overleefd hebt. Door ziek te zijn en beter te worden; door op tijd een vaccin toegediend te krijgen; of, en dat is de schaduwzijde, je overleeft het niet. Tja, en dat is jammer.

Bert

Nuttige wenken voor de lock-down en hoe ervan te profiteren (Assessor Secundus Frans Kunst)

Vandaag de dag is de ochtend bij het ontwaken tintelfris, zonder condensstrepen fonkelt de hemel staalblauw en in de atmosfeer weerklinkt glashelder het vleiend gezang van hofmakende en nestelende vogels, terwijl een verre specht het concert met intermitterend tromgeroffel begeleidt. Afgezien van een benzedrine motorfiets die nu en dan de stilte verscheurt, is het verkeersgeruis tot een zo laag niveau afgenomen dat het eerder als rustgevend dan storend wordt ervaren. Alsof ik veertig jaar terug in de tijd ben, 's morgens mijn tent openrits, de dauw of rijp van het tentdoek sla – we kampeerden immers in Rebanal de las Llantas op 1150 m – en met een gevoel van verwachting hamer, loep, veldboek en zoutzuurfles 0,1 N in m'n rugzak prop om er weer een geslaagde velddag van te maken. Helaas, daar stokt de gelijkenis, want waar het doel van de velddag overduidelijk was, zo niet die van de lock-downdag en de vele dagen die nog zullen volgen. Het huidige mooie weer is maar een samenloop van omstandigheden: een groot hogedrukgebied boven Scandinavië gelijktijdig met de lock-down; pure serendipiteit, maar toch. Een zee, nee een oceaan van tijd ligt voor ons en hoe deze nuttig te besteden zonder de richtlijnen van de regering te schenden. Het is heerlijk om te dromen hoe al die zaken aan te pakken die je jaren hebt laten versloffen en verstoffen: de studeerkamer reorganiseren, de zolder opruimen, weer beginnen met tekenen en schilderen, eindelijk de Grote Russen lezen, 40 jaar foto's sorteren Niet doen! Stel uit! Schuif op de lange baan! Procrastineer! Al die zogenaamde projecten leiden tot dezelfde druk en keuzestress, waaraan je zojuist door de omstandigheden ontsnapt bent. Laat je voor een poos doelloos meedrijven op de stroom van de tijd en – om met Kees van Kooten te spreken – ruim eerst 'ns even je hoofd op want wellicht is het daarboven een enorme rommel. Daarna weer voorzichtig beginnen met het opnieuw stofferen van het zojuist gerenoveerde brein. Lees of herlees bijvoorbeeld literatuur die hoog opgeeft van de vluchtigheid en niksigheid van het leven zoals van auteurs als Nescio of J.D. Salinger. Omdat ik het in mijn bescheiden bibliotheek niet meer heb kunnen terugvinden heb ik per postorder een nieuw/gebruikt exemplaar van Max Dendermonde's 'De wereld gaat aan vlijt ten onder' besteld. Dat boek over 'onthaasting avant la lettre' was reuze populair in de zestiger jaren, lijkt me prima te passen bij de omstandigheden en ik hoop er veel troost uit te gaan putten!

Groet, Frans

Niet-negatieve puntjes (Assessor Primus Leo Minnigh)

We hebben in Nederland het geluk dat we nog gewoon naar buiten mogen: wandelen, natuur, fietsen.

Eindelijk het huis opruimen en van allerlei ballast verlost te zijn.

Al die boeken die in de kast slechts decoratie zijn ...hup de deur uit.

Vrienden en kennissen die je anders alleen een kerstkaart stuurt, nu een mail of brief schrijven.

Om zeven uur 's ochtends in de supermarkt te zijn en ontdekken dat je niet de enige bent (maar wel overzichtelijk).

Nadenken over de essentie van het leven. Dat warme saamhorigheidsgevoel.

Zal niet voor iedereen gelden en hier en daar met een flauwe glimlach.

Al jaren geleden schreef ik het volgende gedicht, dat ook nu van toepassing zou kunnen zijn:

Turbulente tijden

Er wordt geroerbakt in mijn hersenpan.
Gedachten mengen tot spiralen
draaien, kolken, malen
wervelende wisselstromen.
Wisselende wervelstormen
links-, of dan weer rechtsomkeert.
Malend wenden wervelkolken
zuigend als orkanen,
dan weer rollen
donderwolken
tollend in de rondte.
Kronkels volgen hersenkwabben.
Malen, draaien, kolken
in spiralen door mijn kop.
Orkanen malen de gedachten
roerend tolt
en rolt
en draait
en maalt
en om
en om
en om

Zou ik waarachtig malend zijn?

Het beste allemaal, Leo

Bericht uit Spanje (Quaestor Josje Kriest)

Wel leuk om iets op de website te zetten.

Maar hier in Spanje deel ik niet al Leo's niet-negatieve punten. Wij kunnen uiteraard fantastisch naar buiten, maar niet buiten onze eigen hectare land. Aad is al ruim zes weken niet weggeweest, en ik de afgelopen tijd maar twee keer een uurtje. Ik geef toe, dat is wel een eigen keuze. We zouden veel vaker boodschappen kunnen doen, maar ik neem zo min mogelijk risico. Opruimen hadden we al gedaan vóór we hier heen gingen. Al zijn we wel aan het schilderen geslagen. Dat heeft dan nog haar nut. Gelukkig hadden we de verf al in huis vóór

Corona toesloeg. Het saamhorigheidsgevoel in Spanje is er niet zo, geloof ik. Zorgmedewerkers verlaten hun werk met het gevolg dat er mensen in bejaardentehuizen onopgemerkt sterven. Autonome regio's gaan ieder voor zich: dus het verplaatsen van IC-patiënten naar andere regio's, of zelfs landen (Duitsland), gebeurt hier niet. Politieke partijen werken niet - zoals in Nederland - samen aan het oplossen van de crisis, maar vallen alles wat de tegenpartij doet vol smerig venijn aan. Politie schijnt erg hard op te treden in Spanje, al zie ik ze hier gelukkig niet. Onze eigen ayuntamiento slaat ons over bij het brengen van drinkwater (toen enkele weken geleden het kraanwater onbruikbaar was in verband met te veel nitraat – dankzij de grootschalige varkensteelt voor China en de Spaanse mestgebruiken!), en men laat onze buurman mondkapjes naar ons toebrengen, omdat de ambtenaren het blijkaar te ver vinden. Internet is vaak instabiel, wat niet helpt als internet een groot deel van je vertier oplevert. Het weer is hier ook niet best de afgelopen weken. Wel veel onkruid, wat betekent dat we – als het droog is – aan het werk kunnen buiten. Genoeg exercitie, dus. Nadenken levert me vooral zorgen over de economische en mondiaal politieke toekomst op. Voor wat betreft dat laatste: de veel te grote afhankelijkheid van China met haar politiek van sprinkhanengedrag (ergens landen, alles opvreten en dan weer vertrekken met achterlating van een puinhoop), de te grote verschillen in cultuur binnen Europa, de eeuw van de alfamannetjes (Trump, Poetin, Orban, Erdogan, Maduro, Duterte, Xi, Kim Jong Un etc.).

Het enige positieve dat ik geleerd heb, is dat het goed mogelijk is te leven met beperkte middelen en zelfs met rantsoenen. Een mens kan meer hebben dan je zou denken. Ook wij, verwende, naoorlogse vredeskinderen. Maar dat wist ik eigenlijk al, want wij leven hier met minder luxe dan vroeger in Nederland, vanwege onze minder zekere infrastructuur van zonnepanelen, gasflessen, internet. En een voorproefje van rantsoenen hadden we eind januari al, toen we ruim een week ingesneeuwd waren.

Nee, het kan best een tandje minder, en met een wereldbevolking van bijna 8 miljard, is dat onontkoombaar. We kunnen niet op de huidige voet door gaan met het verbruiken van onze grondstoffen (energie, water, ertsen, zand), zoals de ontwikkelde wereld dat momenteel doet. Het kan best met minder, en dat gaat – normaliter - echt niet ten koste van het leefgenot.

Geen vrolijke noot uit Spanje, dus. Sorry.
Sterkte allen en blijf voorzichtig,
Josje

Aan de slag! (Praeses Nout den Boer)

Vlak voor de uitbraak van de pandemie was ik eerst in de Chartreuse, op bezoek bij een jaargenoot die zich al in een lock-down avant la lettre had teruggetrokken in zijn chalet in de bergen, ruim voorzien van wijn, zelf getrokken alpenkruidendrankjes en vele meters dvd's met klasse films die in een puike huisbioscoop gekeken konden worden. Daarna ben ik doorgereden naar Lombardije om een logeerbed af te leveren bij ons vakantiehuis en het jaarlijkse functioneringsgesprek met de beheerders van ons bungalowpark te voeren omdat ik als werkgever fungeer. Vlak voor de grote uitbraak in Lombardije was ik al weer terug in Nederland en had gelukkig heel weinig contact gehad met Italianen en ook niet bij pizzeria's gegeten omdat die toevallig vanwege de rustige tijd allemaal gesloten waren. Geluk dus!

Na de lockdown in Nederland "vluchtte" onze werkende dochter uit Rotterdam naar ons in het rustige Heiloo om daarna vanuit het ouderlijk huis te gaan thuiswerken. Maar dat viel niet mee. Het Wifi is te zwak! Is er boven geen vaste aansluiting? Waar kan ik printen? Kan dat geen netwerkprinter worden? Kunnen jullie stil zijn als ik een team call heb? Kan mijn vriend ook komen? En waar kan hij zijn laptop aansluiten? En waarom valt het Zoom gesprek weg als we beneden via een smartphone met de uitwonende broers een groepsgesprek willen houden. Kortom ik moest aan slag! Hoeveel nieuwe modems en routers moeten er besteld worden? Wanneer moet er inkt bijbesteld worden? Is de iPhone 5S van mijn vrouw nog wel van deze tijd? Door de lock down zijn de files in Nederland geheel opgelost zodat de bezorgers van de webwinkels binnen 24 uur kunnen leveren, ook op zondag. Dus nu zijn we qua internet infrastructuur weer helemaal bij de tijd!

Ik kan mij nu weer wijden aan het uitzoeken (en vooral: weggoaien) van duizenden digitale foto's die jaren achtereen achteloos zijn geüpload op de iMac: we blijven toch vooral verzamelaars! Maar het is bijna klaar! En dan wacht de volgende klus: het vertalen van mijn afstudeerscriptie over de Geologie van een Gebied in de Cottische Alpen in het Engels en dan als pdf aanleveren aan de Leidse Universiteits bibliotheek. O ja, ik doe

iedere dag de dagelijkse Beter Spellen Taaltest waarvoor je je kunt aanmelden bij www.beterspellen.nl .
Daardoor schrijf ik "geüpload" nu correct.

Nee, het is lekker rustig zo en vaak mooi weer. Alleen mag de kapper wel weer eens langs komen. Zo langzamerhand ga ik er uit zien als Koos Koets, de oudere jongere van Koot en Bie.

Groet en blijf gezond!

Nout